

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja!

To molitev molimo v velikonočnem času namesto angelskega češčenja. Pripisuje ji legendarni izvor: sveti Gregor Veliki naj bi med razsajanjem kuge v Rimu sodeloval v procesiji s podobo Božje Matere, ki so jo pripisovali sv. Luku (bazilika Ara Coeli). Ko so se približali Hadrijanovemu grobu (Angelski grad) ob Tiberi, naj bi slišal angele, ki so prepevali: »Raduj se, Kraljica nebeška«. Takoj nato naj bi videl angela, ki je vtaknil meč v nožnico; to so razlagali kot znamenje, da je kuge konec. Zdi se, da je avtor molitve verjetneje papež Gregor V. (996–999). Najdemo jo v brevirju reda manjših bratov na začetku 14. stoletja.

*Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja,
zakaj On, ki si ga bila vredna nositi, aleluja,
je vstal, kakor je rekel, aleluja,
prosi za nas Boga, aleluja.*

*- Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja,
- ker je Gospod res vstal, aleluja.*

Marijina ikona
v Ara coeli

Molimo. Vsemogočni Bog, z vstajanjem svojega Sina Jezusa Kristusa si razveselil človeštvo. Po priprošnji njegove deviške matere Marije naj dosežemo veselje večnega življenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Kadilo

Če smo pozorni, opazimo, da bogoslužje pritegne celotno našo osebo: dušo in telo. Tudi naše telo s svojimi držami sodeluje pri slavljenju Boga. Človek ima pet čutov: vid, sluh, tip, okus in vonj. Pri bogoslužju sodelujemo tudi z vonjem. Zato se bomo v tem velikonočnem času ustavili ob pomenu kadila in kajenja pri sv. maši. Dobro primerno je, da začnemo z zgodovino.

Uporaba kadila je zelo stara. Na nekaterih področjih zaradi vročine v zaprtih prostorih vlada slab in težak zrak. Kadilo je služilo za to, da je izboljšalo zrak in ga napolnilo z dišavami, da so ljudje lažje dihali. Kadilo namreč vsebuje drobce, ki v trenutku, ko jih stresemo na žareče oglje, ustvarijo prijeten vonj. Sicer pa je kadilo smola, ki se v stiku z žarečim ogljem kadi. Pri obredih za pokojne so ga uporabljali za to, da so nakazovali pot pokojnika »tja čez«, v nebo, pa tudi za to, da so zadušili neprijeten vonj ob razkrajanju trupla. Ponekod so ob nevihtah zažigali kadilo, da bi pregnali hude duhove.

Visoka cena dišeče smole je bila vzrok, da je kadilo postalo domena bogatih. Od tu je bil majhen korak k drugemu pomenu kadila: kadilo uporabljamo za izkazovanje časti visokim osebnostim. Kajenje cesarjev je pri Rimljanih pomenilo, da ga priznavajo celo za božanstvo. Prav iz tega razloga so se v teh prvih stoletjih kristjani izogibali rabi kadila v bogoslužju. Zažigati kadilo pred cesarjem ali poganjskim božanstvom je bilo znamenje izdajstva, odpada (apostazije) od vere v pravega Boga. Številni kristjani so raje šli v mučeništvo, kakor da bi zažgali kadilo pred kipi poganjskih božanstev.

Toda s cesarjem Konstantinom, ki je leta 313 dal krščanstvu svobodo, so se stvari spremenile. Ko cesarja niso več častili po božje, je raba kadila počasi prešla tudi v krščansko bogoslužje. Iz Svetega pisma vemo, da je Bog ukazal Mojzesu, naj na kadilnem oltarju, ki je bil v templju, zjutraj in zvečer zažigajo kadilo (prim. 2 Mz 30,7-8). Na slovesni spravnih praznik pa naj veliki duhovnik celo vstopi v presveto (najsvetejši del templja) s kadilom in naj skrinjo zaveže »odene« v oblak dima, kajti ta skrinja je bila znamenje Božje navzočnosti. Vemo tudi, da je bilo med tremi darovi modrih z Vzhoda, ki so se prišli poklonit novorojenemu Jezusu, tudi kadilo. Že prerok Izaija je napovedal, da bodo ob Mesijevem rojstvu prišli z Vzhoda kralji in bodo darovali kadilo v čast Gospodu. Zato se lahko upravičeno vprašamo, kakšen pomen ima uporaba kadila v krščanskem bogoslužju.

Najbrž smo že opazili, kako duhovnik pri slovesnih mašah pokadi oltar, darove, evangeljsko knjigo in kako se pri tem dviga dim, ki ima tudi močan simboličen pomen, ki ga je lepo izrazil psalmist: »Naj se dviga moja molitev kakor kadilo, moje roke kot večerna daritev« (Ps 141,2). Kadilo, ki se dviga, je zato za nas vidno povabilo: »Kvišku srca!«

Kadilo pa tudi ustvarja ozračje veselja in slovesnosti, prazničnosti. V večini slovenskih pokrajin zato pred božičnimi prazniki kadijo hišo oziroma stanovanja. S tem ustvarjajo ozračje prazničnosti, obenem pa kličejo Božji blagoslov na svoja bivališča.

S kajenjem pokažemo tudi spoštovanje do neke osebe. Isto velja tudi, ko kadimo kip ali podobo neke osebe. Zato pri bogoslužju kadimo oltar, križ, evangelijsko knjigo, darove, samega duhovnika. Pri maši pokadimo tudi vernike. Kakšna čast! Da, čast, da bomo soudeleženi pri Kristusovi daritvi. Kadilo daje tudi prijeten vonj in v tej zvezi nam sveti Pavel pravi, da je Kristus »daroval sam sebe za nas kot blagodišečo daritev in žrtev Bogu« (Ef 5,2). Podobno smo tudi mi povabljeni, da v svetu razširjamo blag Kristusov vonj (prim. 2 Kor 2, 14-16).

Pri maši kadilo uporabljamo že pri slovesnem vstopu. Potem pokadimo oltar, evangelijsko knjigo, darove na oltarju, mašnika in vernike. Pokadimo tudi hostijo in kelih pri povzdigovanju. Kadilo pa uporabljamo tudi pri izpostavitvi Najsvetejšega, slovesnih večernicah in pri pogrebih.

Sv. Avguštin pravi: »To je torej večerna daritev: Gospodovo trpljenje, njegov križ, daritev v naše zveličanje, Bogu prijetna žrtev. Ta večerna žrtev je v njegovem vstajenju postala jutranja daritev. Molitev iz vernega srca pa se dviga kot kadilo iznad oltarja. Vonj nobenega kadila ni prijetnejši od Gospodovega vonja: in tak vonj imajo vsi, ki verujejo.«

(Božo Rustja, Kruh in vino smo prinesli)

Napovednik

- V sredo, 1. maja, pričnemo s šmarnicami. Zjutraj bomo brali šmarnice za odrasle, zvečer za otroke. Otroci in odrasli, lepo vabljeni!
- V mesecu maju bomo vsak dan ob 17.55 izpostavili Najsvetejše, molili rožni venec in litanije Matere Božje. Lepo vabljeni!
- V ponedeljek, 6. maja, bo po večerni sv. maši srečanje Karitas.
- V četrtek, 9. maja, bo pri večerni sv. maši začetek birmanske devetdnevnic k Svetemu Duhu.
- V nedeljo, 12. maja, bo pri večerni sv. maši (18.30) »krst« moškega koralnega zbora sv. Petra. Lepo vabljeni!
- V ponedeljek, 13. maja, bo po večerni sv. maši (19.15) srečanje ŽPS.
- V torek, 14. maja, bo srečanje biblične skupine, ki jo vodi p. Cristian.
- V torek, 14. maja, bo v cerkvi pred večerno sv. mašo molitev v spomin na sv. Maksimilijana Kolbeja.
- V nedeljo, 19. maja, bo ob 10.00 v naši župniji slovesnost sv. birmice. Osemnajst birmancev, njihove starše in botre priporočamo v molitev.
- Od 20. do 24. maja bodo potekale neposredne priprave na župnijski praznik prvega svetega obhajila.
- V nedeljo, 26. maja, bo ob 10.00 v naši župniji slovesnost prvega svetega obhajila. Prvoobhajance in njihove starše priporočamo v molitev!
- V četrtek, 30. maja, bo praznik Gospodovega vnebohoda. Sv. maše bodo po prazničnem razporedu: ob 7.00, 9.00 in 18.30.
- V petek, 31. maja, bo pri večerni sv. maši (18.30) zaključek šmarnične pobožnosti.

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

URADNE URE: ponedeljek in četrtek: 16.00–17.00
torek, petek: 10.00–11.00

OBHAJILO NA DOMU starejšim in bolnikom: redno na prve petke v mesecu
in po naročilu, posebej še pred prazniki.

Šentpeterski zvon. *Izdaja:* Župnija Ljubljana – Sv. Peter, Trubarjeva c. 80, Ljubljana
Tel. 01/230 69 01 (v času uradnih ur), e-pošta: sv.peter.lj@gmail.com, TRR 0201 0009 0238 096
Odgovarja: p. Cristian Balint, župnik. T. 031/564 581, <http://www.sveti-peter.si>